

16 И ѿнѣ мѡ доносѡха. и рече ѿмъ: чѣи ѣ тоа ѡбразъ и надрисѡ; а ѿнѣ мѡ рекоха: Кесаревъ.

17 И ѡговори Исусъ, и рече ѿмъ: ѡдайте Кесаревы те на Кесара: а Бжѣи те на Бга, и чѡдиха мѡ се.

18 И доидѡха Саадукѣи те при него, който говоратъ: че не ще да вжде воскресѣнѣ (мѡртвухъ): и попытѡха го, и рекоха:

19 Оучителю, мѡвѣсей написѡ въ законатъ, зашѡ ако оумре нѣчѣи братъ, и ѡстави женѡ, а чѡда не ѡстави, да земе братъ мѡ женѡ та мѡ, за да воскресѣ семе то на-брѡта си.

20 Семь братѣа бѣха нѣ-коиси: и пѣрвыи земѡ женѡ, и като оумре не ѡстави семе.

21 И зѣ а втѣршо, и оумре, и ни тоѣ ѡстави семе: подобнѡ и чрѣтѣо.

22 И водѣха а и седмѣте, и не ѡставиѡха семе: а послѣ по сѣчки те оумре и женѡ та.

23 Во воскресѣнѣ то проче, когѡто воскреснатъ, комѡ ѡ нѣхъ ще вжде женѡ; зашѡто и седмѣ те а ѿмѡха за женѡ;

24 И ѡговори Исусъ, и рече ѿмъ: не прелшѡвате ли се въ товѡ, понѣже не знѡете писѡнѣа та, нѣто сѣла та Бжѣа;

25 Зашѡто когѡто воскреснатъ ѡ мѡртвы те, нѣто се женатъ, нѣто за мжжъ ѡиватъ: но са като Яггѣи те на небеса та.

26 А за мѡртвы те, зашѡ воскреснѡватъ, не стѣ ли четѡли въ книги те Мѡвѣсеовы, каквѡ мѡ рече Бгъ при кжпѣна та: аъзъ самъ Бгъ Авраѡмовъ, и Бгъ Исѡковъ, и Бгъ Иѡквѡвѡ:

27 Бгъ не ѣ (Бгъ на-мѡртвы те, но Бгъ на-живѣи те, вѣе прочеѣе мнѡгѡ се прелшѡвате.

28 И доидѣ ѣдинъ ѡ книжници те, който като ги чѡ че се препѣраха, и видѣ, зашѡ ѿмъ ѡговори добре, попытѡ го: коѡ заповѣдъ ѣ нѡй пѣрва ѡ сѣчки те;

29 А Исусъ мѡ ѡговори: зашѡ нѡй пѣрва ѡ сѣчки те заповѣди ѣ: слѡшай Исраѣлю, Господъ Бгъ вѡшъ, Господъ ѣдинъ ѣсть:

30 И, ще да возлюбѣишъ Господа Бга твоегѡ со сѣчко то си сѣрѡце, и сѡ сѣчка та си сѣла: тѡа ѣ пѣрва та заповѣдъ:

31 И втѡра та подобна нѣй: ще возлюбѣишъ бѣжнѡго твоегѡ, като самсебе си: пѡ голѣма ѡ тѣа, нѣма дрѡга заповѣдъ.

32 И рече мѡ книжникѡ: Оучителю, добре си рекаъ